

DOM

Domačnost in ljubeznivost

Blaž Cuderman SDB – direktor Zavoda Marianum Veržej

Gostje, obiskovalci in prijatelji, pozdravljeni! Ko človek izreče besedo DOM, se mu prebudijo posebna čustva. Tudi ta bilten, neke vrste letno poročilo, ki podaja pregled življenja in dogajanja v letu 2023, ima takšen naslov. Že 111 let je ta hiša ne samo šola, vzgojni zavod, kraj srečevanja, druženja, »klošter« ali samostan, kot mu nekateri pravijo, ampak predvsem kraj toplote, domačnosti in sproščujočega okolja. To je bogata dediščina ustanovitelja salezijancev don Boska iz Turina, ki je hotel vsaki svoji ustanovi vdihniti prijateljstvo, spoštovanje, ljubezen, skratka DOM v polnem pomenu besede.

Po dobrem letu in pol, ko sem prevzel vodenje Zavoda Marianum Veržej, se mi odpira nov pogled na ljudi, ki se ustavljajo v naši ustanovi in enotah zavoda. To ni samo neko dogajanje, ampak so to osebe, ki s svojim značajem in delom dajejo temu domu poseben pečat. Zavedam se, da to ni samo moje videnje, temveč znajo to ubesediti ljudje, udeleženci mnogih programov skozi vse leto. Sam bilten, ki ga imate v svojih rokah, vam predstavlja nekatere dogodke, skupine in ljudi, ki prihajajo v našo hišo.

Od vsega začetka hišo zaznamuje Marija Pomočnica, po kateri naš dom nosi ime. Njen praznik praznujemo na nedeljo pred njenim spominom 24. maja, ko jo skupaj z župljani in

romarji počastimo s procesijo. Njeno ime nosi enota MARIJANŠČE, ki nudi duhovne programe za razne skupine: prvoobhajance, birmance, zakonske skupine, senjorje ali druge zaključene skupine. Med vsemi skupinami imajo posebno mesto zakonske skupine in družine, ki dajejo dušo domu in dogajanju. S tem se potrjuje mesto in poslanstvo salezijanske skupnosti v Veržeju.

Druga enota Zavoda Marianum Veržej, PENZION MAVRICA, nudi prostor za bivanje in izvajanje raznih programov. Nekateri se bogatijo z duhovnimi vsebinami. Svoj pečat hiši dajo tudi razne oblike izobraževanj ali preprosta skupna srečanja ljudi, ki želijo malo odmika.

Vedno pogostje prihajajo razne šole in izobraževalne ustanove, ki oblikujejo svoje programe. Skupaj z vodstvom zavoda načrtujejo dejavnosti, spoznavajo okolico, pokrajino Pomurja ali sosednje države (Hrvaška, Avstrija, Madžarska). Vedno pa se najde nekaj časa za sprostitev v Termah Banovci in okoliških aktivnih parkih.

Pri nas najdejo svoj prostor tudi skupine, ki se intenzivno ukvarjajo s petjem, glasbo in plesom. Le te niso vezane samo na našo domovino, ampak presegajo tudi meje Evrope, kot je to na primer festival argentinskega tanga.

Enota CENTER DUO (center domače in umetnostne obrti)

se čudovito vključuje v ponudbo in programe tako naših gostov, kakor tudi vrtcev, šol in drugih vzgojnih ustanov. Tu je trgovina, muzej, razstaveni prostor in delavnice z oblikovanjem glin, slame, šibja, lesa, ličja, kovine ... V letošnjem letu smo veseli novega mojstra stare kovaške obrti. Z njim smo oživili kovaško delavnico, ki je bila nekaj časa v »mirovanju«.

V poletnem času zaživi KAMP TRIO z zemljankami in mobilnimi hiškami. V tem okolju najdejo prostor predvsem skupine mladih, družine z malimi otroki in tisti, ki želijo preživeti čas v odmiku in mirnem okolju.

Pred leti je bil urejen tudi SONARAVNI VRT, ki domu daje še dodatne možnosti spoznavanja dreves, rastlin, zelišč ter igrala za sprostitev.

Celotni ustanovi dajemo pečat tako salezijanci kakor tudi kolektiv, ki živi in diha z njo. V vsakem izmed nas je želja, da na svojem mestu dodamo kamenček k tej paleti Zavoda Marianum. Tako se oblikuje naša identiteta in prepoznavnost ne samo v lokalnem okolju, kjer delujemo, ampak tudi širše v Sloveniji, zamejstvu in Evropi.

Ostajamo odprti za nove ideje in pobude, ne samo z naše strani, ampak tudi s strani skupin, gostov in obiskovalcev. Samo tako bo se bo razvijal Zavod Marianum Veržej in s svojimi enotami ostajal DOM v polnem pomenu besede.

Penzion Mavrica je zabeležil ok. **15.000** nočitev.

Udeleženci in animatorji oratorija v Veržeju so vsi mlajši, zato sem se na trenutke počutil kot v nekakšnem »vrtcu«. – Vinko Le Trung SDB

Teško naštejemo vse. A vendar

Primož Korošec SDB – vodja Marijanišča
Fotografije arhiv Marianum

Zopet sta tu jesen in čas, da pripravimo novo številko glasila DOM.

Kot vrsto let me tudi letos čaka dolžnost, da kot urednik omenjenega glasila in vodja OE Marijanišče, zapišem nekaj misli oz. izpostavim nekaj dogodkov, ki so se zgodili v preteklem letu v Marijanišču.

V upanju, da si nekoliko zbitrim misli, predvsem pa zato, da se iz leta v leto ne bi ponavljal, se zazrem, kot neštetokrat v preteklem letu, skozi okno pisarne proti sonaravnemu vrtu. V meglo ovita drevesa naznanjajo, da je jesen res tu, čeprav smo koledarsko vstopili v jesenski čas že pred dobrim mesecem. Tisti, ki hodijo v šolo mimo naše hiše, pa so se tega zavedeli že dosti prej, ko so se morali 1. sep-

tembra znova podati v šolo kljub precej poletnim temperaturam.

Kakor koli že, tudi jesen zna biti lepa, še posebej če nam postreže v obilju s takimi in drugačnimi plodovi.

Kar se tiče Marijanišča, lahko rečem, da je bilo veliko skupin in posameznikov, ki so se ustavili in del svojega časa preživel v Marijanišču. Teško bi bilo naštetih vse in vendar ostajajo v našem spominu.

Več kot desetkrat so nas obiskale skupine iz podjetja Carthago, ki so imele v naših prostorih izobraževanje za vodstvene delavce.

Veseli smo, da se za obisk pri nas odloča čedalje več različnih šol. Že vrsto let k nam prihajajo dijaki in dijakinje iz

Gimnazije Želimlje, Gimnazije Ljutomer, Gimnazije Vič, Gimnazije Bežigrad, Šolskega centra Velenje, Srednje frizerske šole Ljubljana, Gimnazije Ptuj, Gimnazije Ormož, Gimnazije Jurija Vege Idrija.

Tudi vrtci in osnovne šole se rade oglasijo pri nas. V zadnjem letu smo tako gostili vrtec Veržej, vrtec Križevci, Vrtec Lavra iz Murske Sobotice, Vrtec Odranci, Vrtec Mala Nedelja, Vrtec Središče ob Dravi, Vrtec Ljutomer, Vrtec Cvetka Golarja Ljutomer in Vrtec Beltinci. Od osnovnih šol so nas obiskali učenci OŠ Veržej, OŠ Tolmin, OŠ Škofljica in Glasbena in baletna šola A. M. Slomška.

Ko smo ravno pri petju in plesu, lahko na tem mestu omenimo tudi razne pevske zборе in folklorne skupine. Če pričnemo najprej z domačini, je to KUD Veržej, nato pa vsi ostali – Pevski zbor Janez Svetokriški, Zbor Limbar Moravče, pevski zbor Lek, Folklorna skupina Ložnica, otroški pevski zbori iz Pomurja in pevci OŠ Tolmin. Ob koncu meseca avgusta oz. na začetku meseca septembra pa že vrsto let en teden gostimo plesalce tanga, ki prihajajo iz celotne Evrope, občasno pa tudi iz ZDA in azijskih držav.

Veliko število skupin pri nas išče tudi duhovni oddih ali pa želi pri nas opraviti duhovne vaje, bodisi s, da imajo svojimega duhovnimega voditeljema, bodisi, da prosijo nas, salezijance, da pripravimo duhovni program in smo na voljo za vodenje programa, maševanje, pogovor ali sveto spoved. V to kategorijo lahko uvrstimo tri skupine – razne zakonske skupine iz celotne Slovenije (zakonska skupina iz župnije bl. A. M. Slomška

Srečanje birmancev iz Veržeja in Kapele

Družine iz župnije Novo mesto Šmihel

Srečanje kmetov Lepo je res na deželi

Srečanje družin birmancev murskosoboške škofije

Usposabljanje salezijanskih animatorjev

Duhovne vaje za salezijance

Čeprav je Veržej majhna vas, so ljudje odprti in prijazni. To sem videl predvsem po animatorjih in otrocih na oratoriju. — Oscar Kimangou SDB

780 družin in skupin je obiskalo Marijanišče.

ostajate v našem spominu.

iz Maribora, zakonske skupine pod vodstvom p. Marjana Čudna, zakonske skupine pod vodstvom prof. Stanka Gerjolja, zakonska skupina z Iga, zakonska skupina iz Zgornjega Tuhinja, zakonska skupina iz Šmihela pri Novem mestu, zakonske skupine pod vodstvom g. Simona Potnika iz Slovenj Gradca, zakonske skupine iz Društva Družina in Življenje in še bi se našla katera). Na drugem mestu bi omenil razne mladinske skupine, ki prihajajo k nam na duhovne vaje. Na duhovnih vajah za birmance so bili udeleženci iz župnij: Veržej, Kapela, Murska Sobota, Dokležovje, Ig in Prihova. V mesecu aprilu pa smo organizirali tudi enodnevni program za družine birmancev iz celotne soboške škofije. Enako tudi srečanje za družine prvoobhajancev v

mesecu maju. Duhovnih vaj za prvoobhajance je tudi bilo kar nekaj. Prvoobhajanci so prišli iz župnij: Sv. Jurij v Prekmurju, Grad, Središče ob Dravi, Sv. Rupert itd. Kot tretje pa bi omenil razne animatorske skupine. V Marijanišču že vrsto let pripravljamo Usposabljanje salezijanskih animatorjev. Lansko leto se jih je zbralo preko 140 iz celotne Slovenije. K tem je potrebno prišteti tudi animatorje, ki delajo s Frančiškovi otroki in se tedensko zbirajo terin imajo razne delavnice za otroke iz Veržeja in okolice. Isti animatorji med letom pomagajo na duhovnih vajah in sooblikujejo Frančiškov tabor, oratorij za družine in oratorij Marijanišče.

V zimskih mesecih nas rade obiščejo neokatehumenske

skupine, v pomladnih mesecih pa smo pričeli beležiti veliko zanimanje s strani društva Šola zdravlja. Veliko zanimanje pa je tudi s strani Zavoda Živi na polno in raznih drugih skupin, kot so Emanuel, molitvene skupine, Karitas ipd.

V zadnjem letu smo pripravili tudi dva literarna večera, ki sta bila namenjena ne samo našim gostom, ampak tudi zunanjim obiskovalcem. V začetku meseca marca smo gostili prof. dr. Aleša Mavra, ki nam je predstavil svojo knjigo *Ukrajina: od igre prestolov do vojne za samostojnost*. V drugi polovici meseca marca pa duhovnika Martina Goloba in novinarja Lojzeta Grčmana, ki sta nam predstavila knjigo *Na spletni prižnici*.

Srečanje družin župnije Ig

Ženske na oktobrskem seminarju Živi na polno

Srečanje družin prvoobhajancev murskosoboške škofije

Intenzivni konec tedna Komornega moškega zbora Lek

Letovanje upokoncev v organizaciji Karitas Tržič Bistrica

Srečanje družin iz župnije sv. Janez Bosko Maribor

Rokodelska obrt je bila v preteklosti zelo razvita in raznolika. Na različne načine so se rokodelci tudi povezovali. Podpirajmo delo naših ustvarjalcev in jih vključujemo v današnji čas, saj bodo le tako te vrednote v sodobnem času cenjene med mladimi rodovi. – *Dragica Tigeli*

Rokodelski center DUO Veržej

Iris Balažič – vodja Rokodelskega centra DUO Veržej
Fotografije arhiv Marianum

Prostor ... pribežališče ... zavetje za vse željne ustvarjanja, izražanja svojih misli in idej skozi različne materiale in tehnike.

S ponosom razdajamo znanje in izkušnje vsem, ki si želijo prisluhni, začutiti in si upajo ... poizkusiti.

Skozi vse leto se zvrsti ogromno skupin iz vrtcev in šol, ki si želijo izkušnjo ustvarjana in vpogled v ročne spretnosti. Prav tako nas obišče veliko družin in posameznikov, ki iščejo dodatna znanja ali samo popestritev svojega prostega časa.

Preplet rokodelskih veščin, umetnosti, narave in kulturne dediščine ustvarja čaroben občutek nostalgije in nas ponese nekam na lepše.

Nič prisiljenega, nič narejenega ... vsak sam lahko izrazi del sebe.

Kako Center DUO Veržej vidijo rokodelci, rokodelke in drugi sodelujoči

Center DUO in Marianum, hvala za vašo srčnost, prijaznost in vedno znova topel sprejem. Zelo lepo je sodelovati z vami. Tri mesece sem imela čast pomagati v delavnici, v Centru DUO sem imela že tri razstave. Mogoče pa v prihodnje spravimo spet kaj v vašo najlepšo trgovino s krasnimi izdelki. Hvala in tako lepo naprej,
Irena Skotnik

Spoštovani organizatorji Rokodelskega centra DUO, iskrena hvala za možnost sodelovanja na letošnjem rokodelskem sejmu v Veržej. V čast nama je bilo, da sva se udeležila izjemne prireditve, ki ste jo pripravili tako za nas ustvarjalce kot tudi za obiskovalce in se predstavila na

stojnici z naravnimi izdelki mil, solnih kopeli, mazil ... in se povezala s številnimi obiskovalci ter ostalimi ustvarjalci. Hvala vam še enkrat za dobro družbo, organizacijo, podporo in priložnost za sodelovanje. Lep koroški pozdrav vsem skupaj,
Žajfica, Natalija Matavž

S Centrom DUO sodelujemo že od samega začetka. Skupaj smo snovali projekte, aktivnosti, kako rokodelstvo obuditi, ga približati različnim ciljnim skupinam in povezati rokodelce. S skupnimi močmi, znanji, izkušnjami in tudi z velikim entuziazmom smo in še zlagamo kamenčke v mozaik rokodelstva ter tako prispevamo k njegovi pomembnosti v prostoru. Rokodelstvo je zgodba

rok, pokrajine, dediščina, ki nikakor ne sme v pozabo. Verjamemo, da nam bo s skupnimi močmi to tudi uspevalo.

Dragica Horvat, Pomelaj

Hvala, Rokodelski center DUO, da lahko z vami sodelujem vsako leto na velikonočni razstavi in prodaji. Sem rokodelka iz Bele krajine, dežele belih brez, dobrih ljudi in bogatega ljudskega izročila. V veliko veselje mi je, da lahko tudi v vaših krajih predstavim naše stvari, ki so se ohranile do danes, to so pisanice. Ta belokranjski biser, ki ni znan le v Sloveniji, ampak tudi po vsem svetu, predstavlja dragocen in skromen spominek iz Adlešičev. Lan je povezal ljudi pri »delu in jelu«, spodbujal

je druženje in medsebojno pomoč. Domače platno je za Belokranjce že stoletja izredno uporabna dobrina. Sama se ukvarjam z domačim platnom in iz njega izdelujem prtičke, otirače, blazine, drobižnice, nahrbtnike ... Nekatere izmed njih ponudim tudi vam, v vašo prodajalno. Upam, da bomo tudi v bodoče sodelovali in se trudili, tako vi kot tudi sama, da ohranimo ljudsko izročilo in ga pokažemo ostalim. Vrednost izdelkov je tolikšna, kot jo znamo ceniti mi sami in kolikor jo znamo pokazati drugim. Pozdrav iz Bele krajine,
Vesna Veselič

DUO center Veržej je poznan tako domačim kot tujim rokodelcem, saj skozi celo

leto organizira veliko različnih delavnic, razstav in drugih aktivnosti. Le-teh se tudi naš Varstveno delovni center Sožitje Ptuj rad udeležuje. Z njihovo pomočjo širimo prepoznavnost naše dejavnosti. Veseli smo, da ste izdelke naših uporabnikov sprejeli na vaše police trgovine. S tem pripomorete k prepoznavnosti naše ustanove in izdelkov, ki nastanejo izpod prstov naših uporabnikov. Z vami radi sodelujemo, in smo hvaležni za spodbude in nasvete vaših rokodelcev.

VDC Sožitje Ptuj

Mürske ribice smo Marijanišču hvaležne za tople in navdiha polne prostore, ki nam jih nudite, da lahko ustvarjamo naše

Rokodelske delavnice v Centru DUO
je obiskalo **107** manjših in večjih skupin.

v očeh rokodelcev

Rokodelski tabor za mlade, junij 2023

Na sejmu AGRA v Gornji Radgoni, avgust 2023

Oratorij za družine, julij 2023

Ponovni zagon stare kovačije, september 2023

Hvala vsem za lepe, tople in upanja polne besede. Veseli smo, da lahko vse to delimo z vami. Še naprej se bomo trudili, da ostanemo povezani in da uresničimo še tako nenavadno željo ustvarjanja.
S srcem in dušo vaš
Rokodelski center DUO Veržej

čipkarske izdelke, ki ji nato razstavljamo v Centru DUO.

Mürske ribice

Letos januarja sem se udeležila tečaja lončarstva v Centru DUO Veržej pri mentorici Urši Ambrož. Delo z glino nas je vse prevzelo in celo skupino tudi prijateljsko povežalo. Nisem se zavedala, da imam v sebi toliko domišljije. Vedno komaj čakam končne izdelke. Pri delu z glino uživam in počutim se srečno in radostno. Odkrivam nov svet. Priporočam jo vsem, otrokom in starejšim. Res sem hvaležna za prelepo izkušnjo v življenju.

Duška Đurić

Ko se je januarja pričel tečaj lončarstva v Centru DUO

Veržej, si niti v sanjah nisem predstavljala, da se bo v meni prebudil popolnoma nov pogled na prav vse izdelke, ki jih ustvarjajo naše roke. Urša Ambrož nam ni zaupala samo svojega znanja o glini, temveč nam je skozi teh nekaj ur tečaja dala ogromno drugih nasvetov. Druženje s tečajniki in Uršo je bilo nekaj, kar sem jaz vedno znova komaj čakala. Še vedno ustvarjam z glino, saj je to moj odklop od vsakdana. Zato hvala centru DUO Veržej za to čudovito izkušnjo.

Vesna Lukše

Ob zaključku lončarskega tečaja, marec 2023

Za sprostitev si vzamem blazino in s kleklji ob meni neprecenljivi čipki ustvarjam tudi nežno melodijo. – *Tatjana Prelog, Mürske ribice*

Vsak košček ima svojo zgodbo

Iz knjig vtisov Penziona Mavrica in Rokodelskega centra DUO Veržej
Fotografije arhiv Marianum, Družina

Odprtje in blagoslov razstave jaslic, december 2022

Odprtje razstave članov likovne sekcije Ljutomer, maj 2023

Prvomajska budnica na dvorišču Marijanišča

Razstava *Andrej Majcen*, julij 2023

Spoštovani! Vsem zaposlenim v vašem zavodu se pristrčno zahvaljujem za naše odlično telesno počutje. Še posebna zahvala gre vsem duhovnikom, ki skrbite za naše duhovno zadovoljstvo. Naj vas dobri Bog obilno blagoslavlja pri vašem poslanstvu.

Hvala vsem za prijetno in navdihujoče bivanje pri vas. Ostanite še naprej tako prijetni.

Čudoviti! Prijazno osebje, dobra hrana, neverjetna čistoča. Hvala.

Tukaj je super, tukaj najdeš duhovni mir. Bog povrni!

Hvala za topel sprejem, potrpežljivost in gostoljubje. Z veseljem se vračamo k vam. Želimo vam uspeha pri vašem delu. Naj ga Bog obilno blagoslavlja!

Z babi sva se lušno imeli. Všeč mi je igralnica.

Hvala za topel sprejem. Zelo radi se vračamo k vam.

Ob odprtju in blagoslovu [jaslic] z veliko hvaležnostjo sobratom salezijancem in vsem sodelavcem Zavoda Marianum. Bog vas blagoslovi!

Hvala za možnost ogleda te zares raznolike ter zanimive razstave jaslic. Želimo vam veliko uspeha ter sreče v prihajajočih tednih, letu.

Iskrene čestitke umetnikom za vztrajnost in izvirnost!

Z veseljem smo si ogledali vašo čudovito razstavo. Vidimo, da ste vanjo vložili veliko truda. Želimo vam lep božič in vse dobro v 2023.

Zelo lepa razstava, od preprostih otroških stvaritev do pravih umetnin. Čudovito.

Lepo, dobila sva nove ideje. Hvala, da je tudi Tango (naš kuža) lahko šel z nami.

Zelo nam je všeč. Tudi najina babi Snježana je naredila jaslice za razstavo.

Zelo lepo predstavljeni pirhi in mašni plašči. Lepo izročilo za naslednje rodove.

Lepo, da se lahko predstavi cela Slovenija. Je zanimivo in tako dobimo nove ideje za nadaljnje delavnice. Smo veseli, da je nekaj naših izdelkov razstavljenih.

Mnogo lepega, natančnega dela in potrpljenja je v teh delih.

Hvala za bogato razstavo. Navdušeni nad iznajdljivostjo, preprosto in sporočilno vsebino.

Čudovita razstava. Vsako leto znova nas presenetite s čudovitimi in umetniškimi izdelki. Čestitke vsem ustvarjalcem in še naprej uspešno ustvarjanje.

Čestitke vsem ustvarjalkam, ki tako pridno in spretno ustvarjate čudovita dela.

ILCO društvo se zahvaljuje za prijaznost. Ogled čudovitih del nam je popestril dan in večer.

Zelo lepa razstava. Uživali smo tudi na delavnicah.

Vsaka slika je podoba življenja – življenja, ki prihaja, traja in se počasi bliža zatonu. Čestitke avtorjem in avtoricam za čudovito ekspresionistično doživetje.

Hvala za prijetno druženje in drugačno ustvarjanje ter odkrivanje novega.

Navdušeni smo bili ob ogledu in analiziranju vsake slike posebej.

V Puščenjakovi dvorani Centra DUO je bilo na ogled **7** razstav.

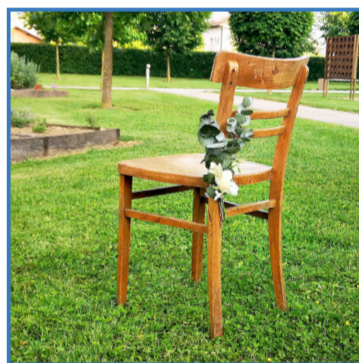
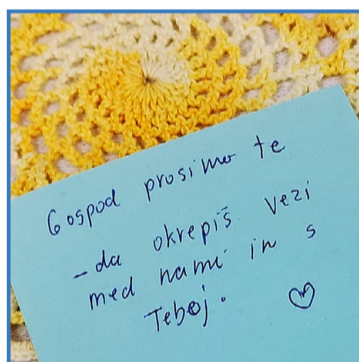
in skupaj so sešiti z veliko ljubezni

Odprtje in blagoslov razstave pirhov in mašnih plaščev, marec 2023

Predstavitve knjige *Ukrajina: od igre prestolov do vojne za samostojnost*

Odprtje in blagoslov razstave *Umetniki za Karitas*, april 2023

Predstavitve knjige *Na spletni pržnici*

Odprtje razstave DU Verzej in klekljarske skupine Mürske ribice, maj 2023

Zelo lepa razstava. Naj bo tako naprej!

Hvala za vse, Andrej Majcen!

Vaše delo nam jemlje dih, ostajamo brez besed. Čestitamo. Hvala vam!

Zelo lepa in bogata razstava. Na izdelkih se vidi, koliko časa, vztrajnosti in ljubezni je vloženo.

DKŽ Ormož smo vas obiskali in se zelo dobro počutili na vaših razstavah in ob pripovedih - predstavitvi.

Čudovita razstava, prežeta z mnogo ljubezni, ustvarjalnosti in pozitivne energije. Bravo, mojstrica Irena!

Lepi izdelki, ogromno dela in idej.

Iskrene čestitke za kreativne krpanke, ki zajemajo bogastvo različnih utrinkov ujetih v zanimive kompozicije. Vsak košček ima svojo zgodbo in skupaj so sešiti z veliko ljubezni do tekstila in v spoštovanju do »zgodovine« vsakega oblačila, ki je s predelavo dobilo novo priložnost uporabe. Želim vam še veliko ljubezni prelite v šive, pregrinjala, oblačila ...

Iskrene čestitke za čudovite krpanke in navdihujočo umetnost.

Čestitke vsem, ki so sodelovali pri oblikovanju razstave. Zelo domiselno, polno energije. Zelo prijetno vodenje - hvala.

Čudoviti izdelki, eden lepši kot drug, vsi skupaj pa predstavljajo neprecenljivo lepoto. Hvaležna, da sva lahko videla.

Odprtje razstave *Krpanka* na Miholovem sejmu 2023

Leta **2009** je UNESCO tango uvrstil na seznam kulturne dediščine.

Ples je izraz radosti in veselja.
– Papež Francišek, ljubitelj nogometa in plesalec tanga

Argentinski tango, redni gost v

Alja Ferme, Sašo Živanović – *milonguero.si*

Fotografije Horsten Jens Photography, arhiv milonguero.si, Marianum

KDO JE USTVARIL ARGENTINSKI TANGO?

To so bili prebivalci revnega delavskega obrobja južnega Buenos Airesa, priseljenci, ki so se pomešali med seboj in s podeželskimi domačini. Mešanje ras, kultur, jezikov, religij, idej in navad je posprenilo tudi mešanje glasbene in plesne tradicije, valček in mazurka sta se spoprijateljila z afriškimi plesi. Tango je postal skupinska nostalgija različnih ljudi, ki so zapustili svoje domovine, in se rodil kot lokalna umetnina z dušo Buenos Airesa in s svobodnimi ter edinstvenimi primesmi priseljencev. Kakor priseljenec postaja skupek vplivov različnih kultur, tudi tango ni čist, temveč je kombinacija primesi, zmes, ki postane nova identiteta ljudi. Neevropejci mu dodajo posebno lastnost, ki ga naredi tako drugačnega od tedanjih konservativnih evropskih plesov: fizično bližino moškega in ženske.

RAZBIJANJE STEREOTIPOV

Najbrž prav zaradi slednjega o tangu obstaja na kupe stereotipov, od mnenja, da je tango razvrten ples, do slike vrtnice v zobeh. Vendar naj bi papež Pij X. po prikazu argentinskega tanga izjavil: »Zdi se mi, da je furlanski ples mnogo lepši; vendar ne vidim, da bi bili v tem novem plesu kakšni veliki grehi!«

Glede verodostojnosti te anekdote so viri sicer neenotni, gotovo pa je, da sta se buenosaireska novinarka, ki sta leta 1920 obiskala kabaret z namenom, da bi poročala o razvratu med plesalci tanga, navsezadnje »krepko zdolgočasila, ko sta morala preživeti dve uri med zelo resnimi ljudmi.«

Proti razvratnosti tanga govori tudi dejstvo, da ima sedanji papež Francišek svoj najljubši tango orkester, orkester Juana D'Arienza.

Kar pa se tiče vrtnice, ta ne izhaja iz Buenos Airesa, temveč iz Hollywooda. Med zobe si jo prvič položil plesalka flamenka v filmu *Kri in pesek* iz leta 1922, v katerem igra (in zapleše) znani latino lepotec Rudolf Valentino, leta 1928 ji v Disneyevi risanki sledi Minnie, v filmu *Nekateri so za vroče* iz leta 1959 pa vrtnica in tango delujeta že kot povsem ustaljen kliše.

PONOJNI VZPON

V Buenos Airesu se je tango v 50. letih umaknil rokenrolu, naklonjena pa mu ni bila niti politika, zato je preskočil celo generacijo Argentinec.

Osemdeseta so prinesla konec diktatorskega režima in ponoven vzpon tanga. Odrskemu tangu, s katerim predstava *Tango Argentino* obnori svet, sledi tudi ponovno rojstvo neodrskega, družabnega tanga, ki je veliko bliže izvornemu plesu.

Leta 2009 je tango uvrščen na UNESCOv seznam kulturne dediščine: iz simbola Buenos Airesa nastane ples, ki pripada vsem prebivalcem tega planeta, svetovni dan tanga pa obeležujemo 11. decembra.

MILONGUERO

Dogodkov, na katerih se srečujemo tangerji z vsega sveta, je za vsak okus nekaj, med njimi pa ne najdemo tekmovanj, temveč vedno le ples zase, za dušo. Poznamo velike festivale s stotinami udeležencev,

od katerih se mnogi čez dan udeležijo učnih delavnic z argentinskimi učitelji, zvečer pa skupaj z njimi plešejo v velikanskih dvoranh, velikokrat na živo glasbo, večere pa popestri tudi nastop učiteljev.

Nama je bolj pri srcu tip dogodka, ki mu pravimo srečanje milonguerov, po špansko *encuentro milonguero*. Ta srečanja so manjša, z do 200 udeleženci, brez žive glasbe in nastopov učiteljev, plesalci pa se zaradi majhnega števila med seboj hitreje spoznajo, zaplešejo in se spoprijateljijo. Takšno srečanje organizirava v Veržeju.

TANGO V VERŽEJU

Da smo davnega leta 2014 odkrili Veržej, je – malo za šalo malo zares – kriva preproga v bližnjih termah. Ker

se tanga pač ni dalo plesati na debeli hotelski preprogi, smo se dobili v dvorani s čudovitim starim parketom v bližnji vasici. Hotelski gostje so po učni uri odšli, nama pa je dvorana prigovarjala, da v njej še kdaj zaplešemo. Prav v tistem času sva iskala novo lokacijo za tango dogodek, ki sva ga do tedaj prirejala v rodnem Celju. Tako sva na romantičen Valentinov večer sedela *Pri štrku* in se spraševala, kje bi v takšni majhni vasi namestila svojih dobrih sto udeležencev festivala.

In odgovor je bil – kot vse v Veržeju – preprost. Zgoraj v stavbi! Koncept je bil idealen: nastanitev, prehrana in plesna dvorana v eni stavbi, vas pa dovolj majhna, da se v njej zagotovo ne izgubiš, in kot taka ponuja krasne možnosti za brezskrben odklop in druženje

Svetovni dan tanga obeležujemo
11. DECEMBRA.

Veržeju

s prijatelji. Odločitev je padla še isti večer in avgusta istega leta je mednarodna družina plesalcev argentinskega tanga že zavzela Marianum.

INTENZIVNI SEMINAR IN FESTIVAL

Od tedaj se vračamo vsako leto, tako z vikend festivalom, ki je od časa korone sicer manjši, a nič manj srčen, kot s plesnim seminarjem.

Naše druženje se navadno prične v začetku tedna, ko se zbere manjša skupinica plesalcev na intenzivnem tango seminarju. Do petka potekajo intenzivne delavnice praktično ves dan, po večerji pa se družimo še na krajšem plesnem večeru, kjer se sprostimo in zaplešemo zares, zase in za dušo.

Konec tedna se prične *encuentro milonguero*, na katerem se nam pridružijo še mnogi drugi plesalci, ki plešejo na popoldanskih in večernih milongah, nekateri pa se tudi udeležijo priložnostnih lekcij pri Melini Sedó, učiteljici tanga iz Nemci-

je, ki je s partnerjem dolga leta poučevala na našem dogodku, zdaj pa se vrača kot prijateljica, za katero je tango vikend v Veržeju eden izmed najlepših dogodkov leta.

SVET V MALEM

Z velikim veseljem se vračamo prav vsi, tako midva kot udeleženci, ki v Veržeju pripotujejo iz krajev blizu in daleč.

Med njimi je vselej veliko domačih celjskih plesalcev, Avstrijcev in Nemcev; pridružijo se jim še Italijani, Angleži, Skandinavci, Francozi, tudi iz Amerike, Avstralije, Kitajske in

Južne Koreje so že pripotovali v Veržeju.

Vsako leto domov odnesemo mir samega kraja, toplino tango objemov, radoživost druženja, ki traja pogosto tudi globoko v noč, topel sprejem in neusahljivo gostoljubje gostiteljev, ki vselej najdejo rešitev za vsako našo muho, ter spoštljivost in pozitivno energijo, ki prevevata sam kraj, Marianum in vse, ki prestopimo njegov prag.

Prav zato se je majhen Veržeju naselil v srčnih zemljevidih številnih tango plesalcev po vsem svetu. Večja mesta

so marsikomu privlačnejša, a Veržeju ponuja drugo izkušnjo – majhno in intimno srečanje, kjer se vsi takoj počutijo domače in sprejeto, ter odklop od hrupnega sveta. Nama pa poleg tega neskončno veliko

pomeni podpora gostiteljev in njihovo sodelovanje pri izvedbi dogodka, saj nama znajo čudežno brati misli. Brez njihove pomoči bi najin letni tango dogodek zagotovo že davno bil preteklost.

Kot posamezniki, družine in narod ne smemo za lonec leče prodati svojega prvorojenstva, tako kot je to storil svetopisemski Ezav, temveč po Marijinem zgledu trpljenja pod križem vztrajati v krščanskih vrednotah. — msgr. Stanislav Hočevar, upokojeni beograjski nadškof

Kakor nevidne začimbe, ki daje

Peter Pučnik SDB — ravnatelj salezijanske skupnosti Veržej
Fotografije arhiv Marianum, Oratorij Slovenija, Vrtec Lavra

Srečanje otroških in mladinskih pevskih zborov Pomurja, marec 2023

Začimbe so tiste, ki dajejo hrani okus, čeprav so največkrat nevidne.

Nekaj podobnega se dogaja v našem življenju, v življenju družin, skupnosti, delovnih kolektivih in drugih skupinah, kjer posamezniki dajemo okus našemu razpoloženju. Imam to srečo, da se veliko srečujem z družinami in skupaj z njimi iščem, ustvarjam ter okušam »začimbe«, ki ustvarjajo družinsko srečo.

Ob tej misli mi je zelo blizu zgodba p. Karla Kržana, ki pripoveduje takole:

Podarjena mi je bila rastlina z imenom družinska sreča. Polna drobnih lističev se je razraščala in polnila v lončku vse koticke svojega domovanja. V preobilju je kipela celo čez robove, ko mi je bila podarjena.

Razveselil sem se je in jo postavil na sredino mize v dnevni sobi. Več dni sem jo hodil občudovat in negovat. Potem pa ... saj veste, za družinsko srečo ni bilo več časa. Preobilje skrbi, pomembni opravki, neodložljive poti, srečanja, daleč od skupne mize in sobe in družinske sreče, ki je vedno bolj hiral brez nege. Brez pozornosti, brez ljubezni.

Nekega dne sem vstopil v dnevno sobo in moj pogled se je ustavil na družinski sreči – umirala je. Prej kipeče preobilje življenja je venelo in prebudilo je očitek: »Zakaj si me zapustil? Kje si bil? Vse ti je pomembnejše od mene!« Grešnik sem stal pred krhko stvarco in vedel sem, da se moja krivda imenuje nepozornost, brezbržnost, zanemarjanje. Prilil sem vodo in upal, da bo sreča oživila. Pa ni – bilo je prepozno!

Skupna miza je postala pusta in hladna. Nobena stvar ni mogla nadomestiti družinske sreče.

Nekega dne sem vstopil v cvetličarno. »Družinsko srečo bi rad!« Cvetličarka mi je izbrala najlepšo. »Koliko stane?« sem hotel vedeti. Žena živahnih oči se je nasmehnila. »Družinska sreča se ne prodaja. Podarjena vam je!« Presenečen sem se zahvalil, in ko sem hotel oditi, mi je rekla v naročilo: »Družinsko srečo morate zalivati vsak dan. Zelo občutljiva je. Ne pozabite na to tudi, ko imate veliko skrbi in opravkov!« »Vem,« sem tiho odgovoril in jo ponesel v življenje.

Da, kako hitro se lahko zgodi, da pozabimo na tiste majhne vsakdanje stvari, ki nas povezujejo, ki nas osrečujejo in nam dajejo smisel bivanja ter sobivanja.

Vsem vam, dragi prijatelji, sodelavci, sobratje in znanci želim, da bi si znali vzeti čas za majhne stvari, ki nas edine lahko ohranjajo v povezanosti, sočutju in pristnem veselju.

Obisk kolednikov na razstavi jasic v Centru DUO, december 2022

Usposabljanje salezijanskih animatorjev, januar 2023

Animastart, marec 2023

Vrtec Lavra, junij 2023

Zakonska skupina, november 2023

Praznovanje Marije Pomočnice, maj 2023

Družine zakonskih skupin z Gorenjske (Trstenik, Goriče in sosednje župnije), oktober 2023

Nič ni lepšega, kakor se dajati iz ljubezni do drugih.
– Božji služabnik Andrej Majcen SDB

Ujeti trenutki ...

Fotografije arhiv Marianum, Oratorij Slovenija

Animatorji na Animatlonu v Želimljem, september 2023

Občni zbor Društva SMC Veržej, oktober 2023

Po končanem pikniku za goste, poletje 2023

Delavno v Centru DUO, januar 2023

FS Lešček se predstavlja skupini dijakov, september 2023

Kolektiv Zavoda Marianum na letnem izletu, april 2023

Salezijanska skupnost z izrednim vizitatorjem iz Rima, oktober 2023

Moška vokalna skupina KD Slavko Osterc, maj 2023

Ocenjevanje Prleške tünke, september 2023

Priprava na Miholov sejem, september 2023

Farovski zid

Tam nekje proti severovzhodu Slovenije leži Prlekija in sredi te pravljicne dežele leži vasica Veržej.

In tam živijo, kdo drug kot Verženci. To je narod »korajžnih« in »kunštnih« ljudi, saj so menda prav verženski »ščarjji« pomagali cesarju obvarovati Dunaj pred Turki.

Vrnili smo se z Dunaja!

Za vsak primer zgradimo okrog cerkve varovalni zid.

Več kot 350 let je slavni zid kljuboval človeškim in vremenskim sovražnikom.

Počasi, a vztrajno so se začele pojavljati razpoke. Na koncu se je le še s težavo držal skupaj. K temu so prispevali tudi vaščani.

Nekega dne ...

Pokleknite pred menoj, kmetavzi. Jaz sem kralj zidu!

Ti bom že dal, kralj zidu!

Ojoj!

BLOM!

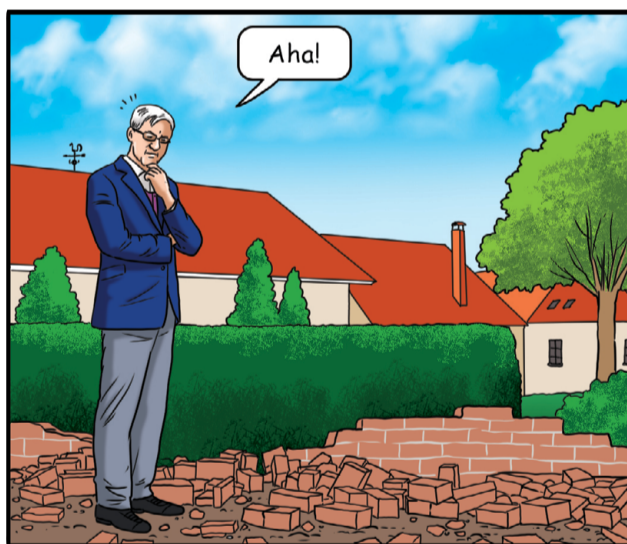

Hitro se spravimo proč!

Ups!

Kaj je bil ta hrup?

Aha!

Pri maši ...

Zid, ki stoji 350 let, se ne more porušiti v enem dnevu. Šlo je za vandalsko dejanje brez primere.

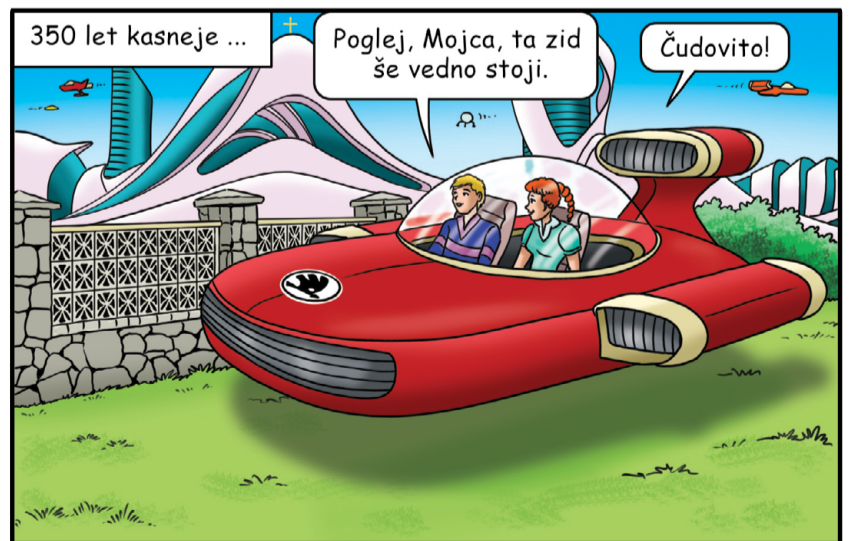

Po maši ...

Ali niso med nami tudi zidarski mojstri v pokoju? Pojdimo pa zgradimo nov zid.

Zanamci se bodo spominjali, kako smo dedki iz dedkovega kota postavili nov farovski zid.

350 let kasneje ...

Poglej, Mojca, ta zid še vedno stoji.

Čudovito!

Hvaležni smo Vam za devet let resnične predanosti vsakemu sobratu, inšpektoriji in celotni salezijanski družbi ter za zgled dobrega pastirja, ki je ohranil zavezanost in bližino mladimi ljudem, kot je to učil don Bosko. – *Marko Košnik, salezijanski inšpektor*

Kardinal Artime: »Zakaj ne bi v

Giuseppe Ruscon – *Rossoporpora*, prevod Marko Suhoveršnik SDB

Fotografije ANS, arhiv Marianum

Imel bi odlične možnosti za uspešen študij medicine na univerzi z zagotovljeno štipendijo. In v poletnih mesecih – vsaj za nekaj časa – bi lahko še naprej pomagal očetu pri ribolovu v Biskajskem zalivu pred asturijsko vasjo Luanco v Španiji. Namesto tega je ob koncu srednješolskega študija začutil redovniški klic, postal je salezijanec ... z vlogami vedno večje odgovornosti, dokler ni bil leta 2014 izbran za desetega naslednika sv. Janeza Boska, enega izmed najbolj priljubljenih svetnikov. Ángel Fernández Artime je danes kardinal rimskokatoliške Cerkve, ki ga je 30. septembra umestil papež Frančišek. Z odstopanjem od navodil Janeza XXIII. iz leta 1962 še ni posvečen v škofa. Predvideva se, da bo po tem, ko bo 31. julija 2024 odstopil s položaja vrhovnega predstojnika salezijancev, prevzel nalogo, ki mu jo je predvidel papež Frančišek.

»Ti, Angel, sin Angela in Isabele, brat Rocía, po poklicu don Boskov sin, si poklican v službo Cerkve z zelo visoko stopnjo zaupanja in odgovornosti.« S tem pozdravom vas je 1. oktobra v rimski in salezijanski baziliki Srca Jezusovega, kjer ste darovali prvo sveto mašo kot kardinal, pozdravil vaš namestnik Stefano Martoglio z občutki veselega začudenja, ki je vzbudilo vaše imenovanje.

Sem eden tistih, ki so jim korenine zelo pomembne. V koreninah nosim veliko ljubezen do svoje družine, do staršev, ki so že v nebesih – mama je umrla pred tremi meseci – do ribiškega porekla, do tega, da sem se rodil in odraščal v ribiški vasi, v družini s peto generacijo ribičev, kjer sem od svojega trinajstega leta od junija do septembra hodil z očetom na morje ...

Poleti je gotovo največ ribolova ...

To je najboljši čas v letu. Pozimi je v Biskajskem zalivu težko in naporno. Vse, česar sem se spomnil, je vtisnjeno v moje meso in mi je dalo obliko. Pomagalo mi je pri telesni rasti, predvsem pa je spodbudilo občudovanje do lepote narave, smisel za dar življenja ... kot takrat, ko sem po nočnem ribolovu videl očeta zjutraj priti domov. Že od malih nog sem se naučil zahvaljevati Bogu za te darove. Moja družina je bila verna in dobro se spomnim, da smo z babico molili rožni venec. To je bil moj prvotni življenjski kontekst. To nosim v svojem DNK, to nosim v krvi.

Ponosen sem na svoje zelo preprosto, zelo skromno poklicno.

Martoglio je v pozdravu poudaril tudi, da ste »don Boskov sin po poklicu« ...

Salezijancev nisem poznal: k njim sem odšel v šole, ker je neka več kot sedemdesetletna turistka, ki je poleti hodila v Luanco, z leti razvila trdno prijateljstvo z mojim očetom. Nekega dne – imel sem 12 let – je očeta vprašala o moji prihodnosti. Oče je odgovoril, da bom pač ribič kot on. Opazila je, da sem zelo zvedav in dejala, da pozna redovnike, ki se ukvarjajo z vzgojo mladih. Starši so takrat ugovarjali, da ne bodo mogli plačati šolnine, ona pa jih je pomirila: »Boste videli, ne bo tako drago!«

Kako se je končalo?

Starši so sprejeli, da me ne bodo imeli vsak dan ob sebi ... to je bilo veliko trpljenje, še posebej za mojo mamo. Tako sem šel v šolo k salezijancem, 200 kilometrov od doma.

Kaj se je zgodilo ob koncu srednje šole?

Pripravljaj sem se na vstop na Fakulteto za medicino in kirurgijo. Določena je že bila precejšnja štipendija, glede na to, da so bili moji starši skromnih sredstev. Medicino sem čutil kot poklic ... Še danes jo čutim malo v sebi ... Mislim, da bi bil dober družinski zdravnik! Obenem pa sem vedno močnejše čutil potrebo, da razčistim sam s seboj, saj sem v šoli pri salezijancih zelo užival ... Zelo sem cenil njihovo delo z mladimi. Med zadnjim poletjem na

morju sem s starši delil svoje misli o tem, da bi postal salezijanec. Oče in mama sta mi rekla: »Sine, življenje je tvoje. Če te bo to osrečilo, pojdi ... ne skrbi za nas!« Če bi mi oče tedaj dejal: »Ne, Angel, potreboval te bom, potreboval bom tvojo pomoč«, bi opustil misel na salezijanski poklic. Postal bi zdravnik, poleti pa bi še naprej pomagal očetu. Trenutki vprašanja turistke, starševski »da«, trenutki izbire redovnega življenja in drugi »da« staršev ... Ne morem si kaj, da v tem ne bi videl dveh velikih Božjih posegov v rojstvu in uresničitvi moje poklicnosti!

V vašem kardinalskem grbu je znana podoba ...

Podoba, ki je nam salezijancem tako ljuba, da jo nosimo v redovnem križu, je Jezus Dobri pastir, ki ga najdemo tudi v Kalistovih katakombah v Rimu. Datira v začetek 3. stoletja in je prisotna na mnogih krajih: na freskah, v reliefih sarkofagov, v kipih. Za nas Dobri pastir uteleša DNK salezijanca. V grbu je še monogram Marije Pomočnice. Kakor don Bosko salezijanci vedno prosimo nje-nega varstva. Konec koncev je ona tista, ki je naredila vse za nas. V tretjem delu je sidro, ki ima zame dvojni pomen. Po eni strani je v salezijanskem grbu in označuje tisto upanje in trdnost, ki ju moramo imeti salezijanci, po drugi pa se sidro nanaša na moje ribiške korenine, na družino, na rojstvo vas. Kot sem dejal, zame je to zelo dragoceno.

V vaši biografiji najdemo, kot ste omenili, obdobje službe inšpektorja v Argentini. Verjetno si predstavljate s tem povezano vprašanje ...

Seveda, sedanjega papeža Frančiška sem spoznal kot kardinala nadškofa v Buenos Airesu v letih 2009–2013, ko

sem bil predstojnik inšpektorije v Argentini. Tega »predčasnega« poznanstva si nikakor ne jemljem kot medalje za zasluge. S takratnim nadškofom v Buenos Airesu sem imel enak odnos kot mnogi drugi duhovniki in redovniki, vključno redovnimi predstojniki. Vedno pa sem ga z veseljem sprejel vsakega 24. maja, ko je prišel v baziliko Marije Pomočnice v soseski Almagro: tam so živeli njegovi starši in tam je bil krščen.

Mladi so v središču salezijanske karizme. Po devetih letih vodenja ste obiskali vsaj 110 držav. Srečali ste mlade zelo različnih izvorov. Je kaj skupnega vsem mladim po svetu? Na nedavnem Svetovnih dnevih mladih v Lizboni se je pojavila ta rdeča nit, za katero je značilna globoka vera v Jezusa Kristusa. Salezijanci v svojih šolah in strokovnih centrih gostite mlade iz vseh okolij ... ali je po vaših izkušnjah kaj, kar vse globoko povezuje?

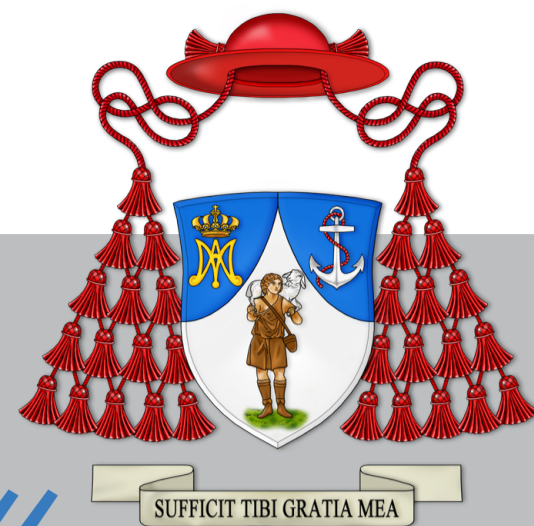
Kulture so različne, jeziki so različni, življenjska okolja so drugačna. Če primerjamo živ-

Vrhovni predstojnik je postal **20.** kardinal iz vrst don Boskovih salezijancev.

lagali v strokovno usposabljanje mladih? «

Ángel Fernández Artime se je v Veržeju nazadnje mudil od 7. do 10. maja 2019 na srečanju salezijanskih inšpektorjev salezijanske pokrajine srednja in severna Evropa s temo »Inšpektorije danes in jutri v salezijanski družbi«.

ljenje mladeniča iz Kambodže, iz Madrida ali mladega Indijca Shuar iz Ekvadorja, je razlika ogromna tudi v svetu, kot je naš, opredeljen kot »globalna vas«. Vendar sem po skoraj desetih letih srečanj v mnogih državah zdaj prepričan o nečem: ko vsi mladi na svetu vidijo, da se jim odrasel človek približa s pogledom prijateljstva in odprtega srca, pristopi z mislijo na njihovo dobro, da jim je na razpolago ... se izkažejo za zelo gostoljubne. Mladi nikoli ne zapirajo vrat. Odrasli smo težki, odrasli smo tisti, ki v življenju nosimo toliko vojnih ran ... Res je: veliko mladih se včasih izgubi zaradi strukturnih grehov našega sveta ... a mladi imajo gostoljubno srce.

Mislím na številne mlade Afričane: zakaj se izseljujejo? Ali ni realnih, konkretnih možnosti, da bi ostali v svojih državah in sodelovali pri njihovem razvoju? Salezijanci imate tudi v Afriki veliko šol in centrov za strokovno usposabljanje ... Kakšne so vaše izkušnje? Številni mladi sledijo pejdašem, ki jim Evropo opisujejo kot El Dorado, vendar se ne izkaže tako ...

Odlično vprašanje. Upam, da bo tudi moj odgovor zelo jasen. Najprej govorim o nas salezijancih, ki smo prisotni v skoraj vseh afriških narodih in skušamo evangelizirati tudi z vzgojo in izobraževanjem. Imamo prioritete. Kot inšpektor sem bil večkrat v Afriki ... na primer v Senegal. Kaj je bil

in ostaja naš namen? Mladim omogočiti ustrezno usposobljenost v treh letih študija, vsakemu dati škatlo z orodjem in opremo, da bo lahko delal, da bo lahko živel dostojno življenje, zaslužil nekaj denarja, ostal v stikih s svojo družino. To nam je uspelo in to bomo počeli še naprej. Pravzaprav je veliko takšnih, ki se niso izselili, saj so po naši zaslugi - in po zaslugi mnogih, ki delajo podobno kot mi - našli dostojno delo in prebivališče.

Vaše poslanstvo je bilo in ostaja izjemno dragoceno. Toda če preidemo na splošno afriško raven, je položaj drugačen ...

Bolj odločno moramo pomagati pri razvoju številnih afriških držav. Naložbe, ki jih izvaja na primer Evropska unija, ki vlaga reke denarja v to in ono državo za gradnjo struktur za upočasnevanje priseljevanja - skratka begunska taborišča - so obsojene na propad, saj bodo begunci glede na predvidljive življenjske razmere v taborišču prej ali slej odšli. Po drugi strani pa bi morala Evropska unija bolj premišljeno in resneje razmisliti o vlaganjih v strokovno usposabljanje mladih, financirati mrežo tistih, ki že delajo na tem področju. Ponavljam, nismo edini, smo pa v mnogih institucijah!. To je po mojem mnenju naložba, ki bi prinesla veliko dobrih rezultatov! Če povzamem: storiti moramo vse, da mafije ne bodo več vozile ljudi na ročno izdelanih čolnih za dva, tri, pet

tisoč evrov, ki jih privlači domnevni *El Dorado*, imenovan Evropa.

Omenili ste izkušnjo iz Senegala ...

Ja, vrnimo se k Senegal, ki ga dobro poznam. Poznam njegove obale in neverjetno ribiško kulturo, ki ni razvita le ob morski obali. Pred osemdesetimi, celo štiridesetimi leti nihče ne bi pomislil na množično izseljevanje, saj je ribištvo v Senegal omogočalo dostojno preživetje. V zadnjih letih pa so številne flote tujih ribiških ladij - žal moram vključiti tudi španske - zmanjšale senegalske ribolovne možnosti za 70 %. Seveda se je to zgodilo s sporazumi med vlada. Posledica je, da otroci ribičev v mnogih primerih nimajo več možnosti zaslužka za dostojno življenje. Evropejci moramo resnično resno jemati naše trditve o pomoči afriškim ljudstvom, da se izognejo migracijam. Dolarska pomoč vladam je neuporabna. Zakaj ne bi namesto tega vlagali v strokovno usposabljanje mladih?

Preidimo k stanju mladih Evropejcev: njihovo vsakdanje življenje je drugačno od življenja številnih afriških vrstnikov, a tudi težave, s katerimi se soočajo, so kompleksne in celo dramatične. Če razmišljamo o veri, imamo vse več mladih Evropejcev - bombardiranih z individualističnimi kulturnimi sporočili, ki slabijo človeško osebo (in jemljejo svetost življenja) z rahljanjem družbenih odnosov in slabitvijo spolne identitete - ki izgubljajo vero, izrecno zavračajo krščanstvo ali se zapirajo v brezbriznost ...

Kar ste dejali, je vsekakor res, toda da dobimo popolno sliko kompleksnega stanja današnje evropske mladine, ki lahko vodi tudi v izgubo vere, je treba dodati še en bistveni element: ukvarjati se moramo z mladimi, ki so krhki, da, pa vendar na splošno veliko bolj izobraženi od prejšnjih generacij ali vsaj potencialno bolj usposobljeni.

Govorijo več jezikov in se znajo bolje gibati preko lastnih meja, so prilagodljivi tudi zaradi uporabe novih dragocenih znanj in operativnih tehnologij, ki jih v našem času ni bilo. In vendar ta generacija mladih nosi na svojih ramenih breme: svojo prihodnost ...

Kako naj pravzaprav načrtujejo svoja življenja, če mnogi med njimi - ne po lastni izbiri - živijo v negotovih razmerah?

Po podatkih nedavnih raziskav imata Španija in Italija povprečno starost emancipacije od družine med 28 in pol in 32. Toda pri 32. letih si moški ali ženska, ne spadaš več v razred mladih! Še vedno živiš pri starših, ker si ne znaš graditi življenja zunaj družine. To pravim z žalostjo zaradi moje Španije: 40 % mladih Špancev ne najde dela. V Italiji manj, a še vedno zelo visok odstotek. Manjka stabilnost, ki bi omogočala oblikovanje eksistencialnega programa. Seveda ne gre samo za vprašanje dela, ampak tudi za smisel življenja. Včasih je treba sprejeti odločitve, a če je prihodnost negotova, jih po navadi odložimo. Posledično pri mladih na primer oslabi občutek materinstva in očetovstva. Mnogi mladi danes pred velikimi izbirami oklevajo, vzamejo si čas, saj ne vedo, kaj bi to lahko pomenilo zanje ... celo poroka, otroci ...

Vprašanje mladih in njihovih težav v fluidni in protislovni družbi, kakršna je naša, je tema, ki bi si zaslužila širšo obravnavo. A v tem pogovoru se ob koncu ustaviva ob temi, ki nas danes razdira ne samo zaradi bolečine, ampak tudi zaradi navidezne nezmožnosti zmanjšanja njenega vpliva na vse naše vsakdanje življenje: vojne ...

Zaradi tega trpimo. Razmišljam kot papež Frančišek in drugi, ki delijo njegove misli: doživljamo novo svetovno vojno, vendar v delih. V življenju sem razvil prepričanje, da nobena vojna nima smisla. Danes še toliko manj. Nekoč so bile

vojne pogostejše, a paradoksalno manj nevarne. Včasih si z mečem šel nad nekoga pred tabo, zdaj pa pritisneš na gumb in lahko pošlješ izstrelke, ne da bi vedel, koga ali koliko jih boš ubil.

V javnih razpravah je pogosto zaslediti, da niso vse vojne enake ...

Ponavljam: vojna je sama po sebi absurdna. Lahko se pogovarjamo o napakah enega ali drugega, o tem, kdo je začel in kdo reagiral, o krutosti fundamentalizma ... a temeljno vprašanje (in opazka) ostaja le eno: koliko smrti smo že prevzeli na svoja pleča? V Ukrajini, koliko ukrajinskih in ruskih vojakov in civilistov? In koliko smrti vseh izvorov in starosti smo si naložili v Sveti deželi s terorizmom Hamasa in odgovorom Izraela? Koliko smrti? Koliko smrti? Na tisoče in tisoče. Naj spomnim, da je že eno samo življenje sveto.

Ali lahko realno gojimo upanje, da se bodo nekega dne meči prekovali v pluge?

Zavedam se, da vse, kar storimo za vlaganje v mir, nikoli ne bo dovolj. Naj dodam še več: boli me odsotnost trdnejšega, odločnejšega, močnejšega delovanja za mir s strani številnih vlad, velesil, mednarodnih organizacij. Glede širjenja terorizma - tudi salezijanci trpimo zaradi njega, predvsem v Afriki z mnogimi žrtvami - samo ponovim: terorizem nima opravičila, nobenega. Za zaključek: veliko več moramo vlagati ne v oborožitev, ampak v to, da vsem omogočimo dostojno življenje v državah izvora, v Afriki in drugod. V nasprotnem primeru se bodo migracije množile ter z njimi povezane človeške drame. Ta pojav vsak dan vključuje več kot sto milijonov ljudi. Zato ne izgubljam časa: ne vlagajmo v izstrelke, temveč v vzgojo in strokovno usposabljanje mladih, zlasti tam, kjer se kaže pomanjkanje, ki jim preprečuje načrtovanje stabilne prihodnosti.

VABILO ZA REZERVACIJO VEDNO VELJA

info@marianum.si

051 370 377

november-december ▪ od ponedeljka do petka ▪ januar-februar

Mladinska prenočišča s prehrano
Prostori za izvedbo
lastnih programov
Rokodelske delavnice
za šolske skupine
Ekskurzije in tehnični dnevi

ROKODELSKI CENTER DUO

Mirno okolje za upokojnence
z možnostjo obiska bližnjih term
Srečevanje družin in skupin
Duhovna in družabna srečanja
Možnost obiska svete maše
in prejema zakramentov

MARIJANIŠČE

16 sob
z zakonskimi
posteljami
do 100 ležišč
za mlade

PENZION MAVRICA***

DOŽIVITE DOMAČNOST SRCA

TRIO KAMP Z GLAMPING NASTANITVAMI

Zemljanke, replike staroslovanskih
bivališč, nudijo osnovna ležišča
s prostorom za prtljago.

Hiške »Pod prleško brajdo«,
ovite v lokalne vinske trte,
so prostornejše in s terasami.

Ograjen kamp
Kampirni prostor
Urejen sanitarni blok
s toaletami in tuši
Čajna kuhinja s hladilnikom
Otroška igrala

Pet zemljank
do 25 ležišč
Štiri glamping hiške
do 40 ležišč

maj-junij ▪ od ponedeljka do petka in ob koncih tedna ▪ september

